

Giới thiệu Nhân Duyên Mơ Mộng

Nhân vật chính trong truyện ngôn tình hiện đại của tác giả Tiểu Dã Nhân Từ mang tên Nhân Duyên Mơ Mộng là Doãn Chuyên và Hề Vũ Lai. Trong truyện có nói: Duyên phận không phải là không có, chỉ là chưa tới lúc. Lúc này, nhân duyên tới cũng không ngăn cản được.

Hội gái ế cũng đừng quá lo lắng, đôi lần gặp lỡ bén duyên, hãy cứ chậm rãi chờ nhân duyên của mình đến a! Nội dung của truyện hot này: Ông trời vui mừng tác hợp oan gia. Mời bạn đón đọc.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Nhau

Doãn Chuyên (Zhui ba tiếng**) gia đình cô nói đơn thuần lại phức tạp, nói phức tạp cũng đơn thuần!

Mẹ cô là người vợ toàn tâm toàn ý, ba cô là vĩnh viễn không biết quý trọng những gì mình đang có. Nay dẫn đến Doãn Chuyên đối hôn nhân tình yêu cực độ bài xích không tin nhiệm

Lại vừa khát vọng mãnh liệt có thể gặp được một người hiền lành ân ái trọn đời! Loại tâm lý này theo cô từ năm mười bảy, mười tám đến bây giờ cô hai mươi lăm, hai mươi sáu chưa từng có thay đổi, cũng không có tìm hiểu yêu đương.

Các đồng nghiệp mỗi lần nói tới tình sự cô liền muốn trốn, vì sao? Người nói hiện giờ xã hội này hai mươi lăm hai mươi sáu người ngay cả tay đàn ông con trai cũng chưa từng nắm qua, còn không phải bị nhe răng cười chê! Nói dối đi!, nói không khéo, chỉ có thể né.

Ngay cả chính đứa em gái ruột cũng đều thỉnh thoảng cười nhạo cô:

“Này không phải là những người đã đọc qua sách liền biết đây không phải sách gì hay, cũng không ai quan tâm tới tên sao?”

Nói Doãn Chuyên tự ti! cũng có chút như vậy, muốn gì không có gì, chính mình là hiểu rõ ràng như vậy, chỉ là có thể người ngoài không biết, nhưng hai mươi mấy năm qua lại không có người đàn ông nào theo đuổi.

Nói Doãn Chuyên chảnh, cũng chảnh. Bản thân tướng mạo đều không có đi, ánh mắt lại vẫn còn để trên cao, bên người không có người đàn ông nào lọt vào mắt của cô, như thế vài năm liền thăm mền cũng chưa từng có.

Đây tuyệt không phải Doãn Chuyên thân thể không bình thường, đêm khuya tỉnh giấc cũng là cô đơn trống vắng dứt khoát muốn có người bầu bạn, nhưng đảo mắt trời vừa sáng liền quên.

Hề Vũ Lai là một điều ngoài ý muốn trong cuộc sống của cô, ngày đó vốn là cô nghỉ ngơi. Không biết mắc bệnh thần kinh gì, luôn luôn nghĩ ngợi không ra khỏi cửa phá lệ chạy đi công ty, vốn văn kiện kia nên là đồng nghiệp tiểu Liễu đưa tới bộ phận khách hàng đi. Kết quả mà xui quý khiến biến thành do Doãn Chuyên trực tiếp tự tay đưa khách hàng, nói là có khoản thu nhập thêm có thể cảm cũng rất là vui vẻ đi.

Hề Vũ Lai lần này công tác thật xui xẻo, rất là nhiều. Vốn để cho văn kiện tới tay là có thể lên đường trở lại, nhưng người ta lại nhiệt tình đón tiếp liền miễn cưỡng đồng ý vậy.

Cô gái ngoài cửa thật làm cho hấn sững sốt, này này, diện mạo xấu xí tầm thường cũng được, nhưng không thể lại bình thường, cô gái ngực phẳng, dù cho vốn có gương mặt nổi bật? Nhưng đôi lại cũng tùy vì mỗi người một khác, nhấn nhó chịu đựng vẫn nên để cho người ta vào phòng.

Theo như Doãn Chuyên nghĩ là đồ vật đưa đến tay đi lấy tiền là một lát cầm đi trở về, kết quả mở cửa liền thấy người trên lưng vây quanh tám khăn tắm rõ ràng không có cầm tiền theo.

Cô có thể đi vào nhà là nào bị úng nước, đem văn kiện đặt trên bàn liền hỏi:

“Tiền là anh trả hay là.....” Cô nói tiếp không nổi nữa.

Người đàn ông lỏa thể đứng sau lưng cô, lần này phía trước đập vào mắt đúng vị trí ngay giữa của người ta, nháy mắt nào úng nước, đầu óc liền không linh hoạt hồi lâu mới kìm nén nói ra câu:

“Tiên sinh... anh khăn tắm rút!”

Lời này để cho Hề Vũ Lai hiểu rõ, bước mấy bước nhặt lên khăn tắm trên mặt đất, nói xin lỗi mới chậm rì rì vây lên, lần này hấn đã rõ cô gái này khác thường ở đâu rồi!

Hắn- Hề Vũ Lai có cái quy định bắt thành văn không đùa bọn Vị Thành Niên, cảm thấy được đó là chuyện thiếu đạo đức, Mỹ nhân trưởng thành là vậy những năm gần đây thật đúng là không gặp qua, đừng nói xinh đẹp liền xấu đều đã khó tìm, cô gái nhỏ này trông không lớn nhưng xem cũng cỡ hai mươi ba hai mươi bốn, gương mặt lại nổi bật khó có thể tìm!

(*** trong tiếng trung các chữ đc ghép lại thành 1 bộ, đọc 2, 3, 4 tiếng cũng thành nghĩa khác, nên ở đây 3 tiếng là để phân biệt cho người khác khỏi đọc nhầm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Tiến Tới

“Muốn đi tắm rửa một chút không?”

“Sao? A! Không, em nghĩ anh có thể...” Lầm ròi! Tuyệt đối lầm ròi! Nhưng một lát nữa người ta thân mật, đại não lúc này suy nghĩ kịp thời! Muốn nói mình bị tâm thần phân liệt!

Hề Vũ lai thật là có chút hưng phấn, trên một cô gái trẻ hắn vẫn là khát vọng chuyện đó, đụng chạm phụ nữ nhiều, ít nhiều đều có chút hoặc bảy hoặc tám ý nghĩ, có vài người xoay người là liền đổi thành đàn ông, theo đuổi chút kích thích, hắn là không thích như vậy! Xừ nữ, cô gái nhỏ ấy cũng đã ở trong lòng của hắn.

Cô gái một bộ dạng phản ứng không kịp để cho hắn cực kỳ sáng khoái, hoàn toàn không thèm để ý cô không hề đáp lại một thân một mình dựa sát tiến tới giả dạng khá có chừng mực

Doãn chuyên thật là không biết nằm trên giường lúc nào đấy, có thể là kiềm chế khát khao quá lâu, lý tính đều bị cảm xúc thay thế rồi, làm cho cô bình tĩnh là anh than phiền đối với ngực cô. Cô nhớ tới Thẩm Thẩm trên choker:

“Doãn chuyên ngực thật đúng là từ đầu một đường nhìn tới rốn, ngay cả đại thần đều không thấy! “bởi vậy có thể thấy được vùng đất bằng phẳng đến lợi hại.

Thời điểm thanh tỉnh lúc này đối với cô mà nói là lúng túng muốn chết, đủ loại một mối mà, thật tốt! tiếng đập cửa tức thời vang lên cứu được cô.

“Anh đi mở cửa. “

“Không cần để ý đến. “chưa kịp xoay người đến liền bị túm trở về.

“Không được, muốn anh đi. “cô lần này có chút phát hỏa!

“Đi, Anh đi. “Hề Vũ Lai ôn hòa hiếm thấy.

Cô thừa dịp anh mở cửa, thuận thực mặc chỉnh tề!

Cô gái đường cong gợi cảm tựa ở bên cửa cùng cô gái mặc đồ chấm đất trong phòng chính, Hề Vũ Lai hiểu rõ chuyện này mẹ nó tất cả sai rồi! nhiệt tình quyến rũ đều đi xuống.

Đi theo cô rồi hỏi: “Là em đưa qua đây? “

“Ừ! Để giải tỏa sự kìm nén này. ““Thật có lỗi, lúc trước nhìn lầm em. “

“Hặc hặc, không có gì, em không phải cũng chiếm của anh không ít tiện nghi. “

Bộ dạng cây mạnh làm cho hắn thuận miệng liền đùa giỡn:

“A!? Người nào cũng chiếm được tiện nghi? “

Doãn chuyên nghe xong 囧 rồi:

“Anh cái này anh làm sao như vậy chứ, em đều không so đo rồi, anh còn không biết ý tứ tìm người không thoải mái. Thật vất vả đẩy xuống bầu không khí chậm rãi, anh như vậy không phải tất cả đều lúng túng, anh có bị bệnh không? “

“Tức giận rất lớn a, muốn ta bồi thường thế nào tội chậm rãi “

“Cho em phí đi đường, lại vừa phát sinh cái gì khác chưa? “

“Chưa, anh vừa mới đến. “Hề Vũ Lai từ túi tiền tùy ý rút ra một xấp đưa tới:

“Đơn giản là tò mò hỏi một cái, ai em đều có thể đối đãi hào phóng như vậy?”

“Anh khoan hãy nói, nói cho anh hay nếu anh là một đại thúc bám lấy em không buồn nôn, mới là lạ, nhìn anh cao phú suất mới đối đãi đặc biệt đấy, anh cảm ơn đi!”

“Đúng, nhờ phúc của cao phú suất. “

“Ừ, đừng nói. Ngày nào đó mà nhớ tới chuyện ngày hôm nay, nói không chừng còn quá hối hận cuối cùng không tới cứ như vậy bỏ lỡ một cao phú suất đây!”

Doãn chuyên đi tới cửa mà nói thốt ra làm khiến Hề Vũ Lai tiện lợi rồi, □□ trong nháy mắt bắt đầu ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tính, Cứ Như Vậy Có Chuyện

“Anh làm gì?” Doãn Chuyên sững sờ bị ném roi trên giường, cổ tay nhức đau buốt.

“Thân mật không cho em về sau hối hận việc này”

“Nói đùa gì vậy, em nói giỡn thôi. “Doãn Chuyên bị dọa, đứng lên phản kháng cũng không làm cho Hề Vũ Lai bớt chút tức giận.

“Ai đùa giỡn với em? Anh nghiêm túc lắm. “

“Soái ca, xin thương xót! Anh như vậy em về sau gặp lại thêm hối hận!”

“Em bất kể như thế nào đều sẽ hối hận, dứt khoát yên tâm, trong lòng anh không hối hận về quyết định. “

“Anh cũng không phải không tìm thấy nữ nhân, với anh đây chỉ là một trận phong hoa tuyết nguyệt, với em mà nói là vô cùng nghiêm trọng. Em không muốn nhiều năm nhẫn nhịn uống công như vậy, đây là ký ức thuộc về em cùng với chồng tương lai!”

“Dành lấy cả buổi nói thật là muốn kết hôn nha, có thể được, xong việc con trẻ sau đó liền kết hôn!”

“Mẹ nhà anh! không được quá ích kỷ, cho em suy nghĩ sau! Việc này ai có tâm tư nói giỡn chứ!” Doãn Chuyên đẩy không ra nam nhân áp trên người rút tay về liền hung hăng vung một cái tát trên mặt Hề Vũ Lai.

Trên mặt truyền tới cảm giác đau đớn khiến cho Hề Vũ Lai xuống tay tàn nhẫn, Doãn Chuyên bị đau khóc tới thành tiếng cũng không được thương xót đến.

“Ai có thời gian cùng em vui đùa? Em bây giờ là đồng ý thì phải thân mật, không đồng ý vẫn phải là thân mật, em không có quyền lựa chọn! Ấy nha, xong việc có thể đi báo người lớn. “

“Anh không phải người!”

“Nói đúng, anh con mẹ nó đúng thật là không phải người. Em có thể làm được gì? Bây giờ cho em một quyền lợi lựa chọn, phối hợp hay là không!” “Cái này có khác nhau sao cận bã?” “Cô gào thét.

“Đương nhiên là có, phối hợp thì được đối đãi dịu dàng, liền cho em cảm giác lúc trước kia, không phối hợp liền. ..., em thâm thâm ra làm sao thì anh thoải mái như thế!”

“.....”

“Chỉ có thời gian cân nhắc một phút đồng hồ, không có trả lời anh sẽ tùy cơ ứng biến bất luận chọn cái gì. “

“Phối hợp. Em sợ đau nhức, em... Em thử vậy đủ rồi.”

“Ngay từ đầu nghe lời như vậy chẳng phải đều không có khả năng xảy ra chuyện gì!” nam nhân nhìn nhìn mà cười. Nhìn xem còn rất đẹp trai, tuy là bộ dáng nhả nhận bản tính chỉ kém lão đại một tí!

Nam nhân là nói được thì làm được, giống như đối với người yêu cũng thế dịu dàng chu đáo. Do hấn dẫn dắt Doãn Chuyên lấy bản năng trực giác trả lời, cô cảm thấy hết thảy đại não huyết vị đều này lên, lỗ tai rõ ràng cũng vừa kêu ong ong nhưng vẫn là có thể đem âm thanh hôn môi chặc chặc rõ rệt truyền lại cho đại não.

Giờ phút này hết thảy giác quan của cô mà nói đều quá mức kích thích cùng lạ lẫm, đã hưng phấn lại uể oải, đã khát vọng được lại sợ hãi muốn cự tuyệt thắng! Vì tiếp xúc thân thể này đều kịch liệt run rẩy, nam nhân giống như là muốn trấn an hôn môi giống như vuốt ve.

Cô có thể cảm nhận được ngón tay tiến vào, một ngón, hai ngón, ba ngón. Trong bụng truyền đến từng hồi một cảm giác tê dại, làm cho cô không chịu được bất giác nâng eo lên nghênh hợp, sau đó mất mồi đi bị một cái vật lớn cực nóng cương cứng chống đỡ. Không có đau đớn trong truyền thuyết, ngược lại là một cổ cảm giác thỏa mãn hợp lại khó có thể nói.

Quá trình sau đó như là trải qua ở trong sương mù, cho đến kết thúc, đã bị muốn bốn lần. Cô là nửa điểm khí lực cũng không còn sót lại, tri hoãn rất lâu mới có thể xuống giường đi tắm rửa!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Đây là ta tưởng tượng thấy viết đấy, nếu như cùng tình huống thực tế kém nhau quá lớn kính xin thứ lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phổ Cập Khoa Học

Lúc Doãn Chuyên tắm rửa xong đi ra, Hề Vũ Lai đã kêu nhân viên phục vụ thay xong ga giường gọi đồ ăn xong rồi, ngồi một bên nhìn cô lấy ra văn bản tài liệu. Cô trực tiếp phớt lờ đi tới trên giường một chút cũng không quan tâm đồ ăn ngon trên bàn.

“Đau lưng quá a, mệt mỏi đầu ê ẩm giống như có người ghen ghét cố ý gắt gao bóp!”

Hề Vũ Lai cười một cái: “Cái tình huống này là như thế nào? Chưa nghe nói qua đấy!”

“Anh còn cười trên nỗi đau của người khác? Vậy anh đều nghe được người khác nói những gì?”

“Chưa, anh gặp nữ nhân trừ em ra đều là cường hãn đấy, các cô ấy sẽ không có chỗ nào không thoải mái. Là anh quá tốt, em lần đầu trải qua khó tránh khỏi một chút không khỏe.”

“Anh nói thật đơn giản dễ dàng, thế nhưng khó chịu là em. A! Đột nhiên nhớ tới, vừa rồi không thấy lạc hồng a, em nhưng là lần đầu tiên....!” Doãn Chuyên rất là phiền muộn.

“Có cái gì đáng ngạc nhiên đấy. “Hề Vũ Lai bỏ xuống việc trong tay tới ngồi vào bên giường nhẹ nhàng bóp vỗ lấy phần eo Doãn Chuyên

“Chỗ đó có nơi có chút dày, quá mỏng thì rất dễ dàng phá vỡ bởi vì lượng máu rất ít trên cơ bản không ai chú ý tới, cũng là có nhiều người có chút quá dày nhiều lần sinh hoạt tình dục sau mới phá, thân là phụ nữ điều này cũng không biết sao?”

“Thật đúng là không ai nói cho em biết những thứ này. Nói trở lại, anh làm sao lại có thể xác định em là quá mỏng mà là không phải xử nữ?”

Cô gái có vẻ cao hứng làm cho Hề Vũ Lai mỉm cười:

“Em có đã từng nấu ăn không?”

“Ừ! Nhưng chỉ là ngẫu nhiên. Em ở chung với cha mẹ, trên căn bản là mẹ của em nấu cơm.”

“Vậy làm sao em phán đoán đồ ăn quen thuộc hay không?”

“Kinh nghiệm cùng cảm giác!”

“Cái kia chẳng phải cũng vậy?”

“Xem ra anh kinh nghiệm thực không phải phong phú bình thường.”

“Quá khen.”

“Thật làm cho người khác cảm thấy khó chịu.”

“Làm sao? “

“Cảm giác thua thiệt lớn.”

“Thua lỗ chỗ nào, được anh là một đại soái ca tận tâm tận lực mà hầu hạ.”

“Về sau cách nào cũng không có khai báo cho lão công! Nói đến lại không đúng, việc này quá chua. “

“Cái ý tưởng này có đủ khôi hài đấy, em về sau cái người lão công kia cho em không nói rõ? ““... “

“Những năm này đây là em uống công giữ gìn. “

“Như vậy, đây không phải là cho anh cơ hội chứ!”

“Hừ, còn thật không biết xấu hổ. “

“Nói thiệt cho em biết chứ, anh cho tới bây giờ ở trước mặt phụ nữ khuôn mặt chỉ dày thêm. “

Doãn chuyên quay đầu lại nhìn xem người kia cùng về mặt vô lại hoàn toàn không xứng, bó tay rồi:

“Anh vô địch. “

“Cảm tạ em coi trọng.”

“Chỗ nào, anh hoàn toàn khiêm tốn. Hói anh vấn đề nữa, không phải nói lần đầu sẽ đau, em... không có... cảm thấy, đây cũng là một loại dũng mãnh?”

“Em bao nhiêu tuổi? “

“Hai mươi lăm. “

“Gặp đau như có hai loại nguyên nhân. Một là bị cưỡng ép phá vỡ, hai là sinh hoạt tình dục lúc tuổi quá nhỏ, cơ quan sinh sản chưa phát triển hoàn thiện liền trải qua nam nhân thử thách. Phụ nữ trẻ nhất cũng tới 25 mới phát triển hoàn toàn, vì vậy bình thường bác sĩ đề nghị phụ nữ sinh dục từ 25-27. Em hoàn thiện không đau mới là bình thường, em rất may mắn đấy, vừa mới hoàn thiện liền gặp được anh“.

“A, nói vậy giống như là em chiếm được một tiện nghi thật lớn. “

Hề Vũ Lai biểu lộ bộ dạng trẻ con dễ dạy làm cho Doãn Chuyên rất là khó chịu, nhưng cũng không muốn tới đây đưa

“Hiểu biết thật nhiều nha. “

“Còn không phải là vì giải thích nghi hoặc cho em.”

“Dừng. Không mạn mê, tốt rồi. Em cũng phải đi về rồi.”

“Com nước xong xuôi lại đi nha! “

“Ừ, hoàn toàn chính xác không thể bỏ lỡ đồ ăn ngon.”

“Em không giống người tham ăn đi. “

“A, vậy cũng được có thể cho anh mở mang tầm mắt cái gì mới chính là kẻ tham ăn! “

“Anh không có hoài nghi dạ dày em, mà là nghi ngờ ăn vào nó đi đâu rồi? “

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Gặp Lại

"Không phải chứ, vậy không phải cậu ngay cả người ta là ai tên họ là gì cũng không biết? "

"Ừ."

"Cũng quá thời thượng nha, luôn luôn là ngay cả người bạn trai cũng không qu, một lòng một dạ chờ chồng của cậu, đột nhiên đến lần 419 này làm sao lại có thay đổi làm cho người ta không thể chấp nhận nổi nha! "

"Mình cũng không phải là vì nghe cậu chế giễu mới nói cho cậu biết những chuyện này, người ta tới là muốn được an ủi mà. Thật không biết mẹ của mình lấy ở đâu ra giác quan thứ sáu nhạy bén như vậy! Nói cho cậu, em gái mình như thế nhưng lúc trước cũng ở cùng người bạn trai, bà ấy cũng có thể cảm thấy được, cô ý gọi điện thoại tới thăm dò em gái mình. Huống chi do mình lần này gây tội bà ấy không thể tha thứ, dù sao mình cũng đều không tránh được rồi! "

"Mẹ cậu cũng quá cô hủ rồi đi! "

"Mẹ - của - mình - không - có - cô hủ, cô hủ chính là cha mình, ông ấy chỉ cho phép một mình ông ấy phong lưu. Mẹ của mình chỉ là phản đối *** một tí. "

"Ài, chuyện này mình cũng lực bất tòng tâm, thần thông quảng đại cũng không thể giúp! Lúc trước cũng không nên xúc động như vậy, bây giờ sẽ không cần hối hận như vậy. "

"Là ai xúc động chứ, đó là chuyện không có cách nào khác. Hơn nữa cậu cũng không phải không biết, mình chưa bao giờ hối hận chuyện đã xảy ra. "

"Aiz! Vậy cậu vẫn tiếp tục đương đầu với chuyện này! "

"Đúng vậy, dù sao cũng đã hai tháng rồi, về sau tranh thủ thời gian đi tìm đối tượng trở về, mẹ của mình cũng không quan tâm rồi. "

"Tiêu chuẩn kia của cậu đi đâu đi tìm được, trước tiên hạ thấp tiêu chuẩn chút đi. "

"Mình yêu cầu cao điểm nào đâu? Hình thể cao gầy, ngũ quan đoan chính, hai bên đều có cảm tình với nhau là được. Điều này cũng kêu cao, người ta còn muốn có xe có nhà....! "

"Người ta có xe có nhà còn tìm được, cậu cảm thấy kia... Tự cậu nói hai mươi mấy năm rồi, TMD(*) từng có cảm thấy chưa? Thật hiếu kỳ nha cậu làm sao lấy được người chồng trên trái đất! "

"... "

"Không nói chuyện, mình treo á..., đợi chút nữa có việc! Tìm được bạn trai rồi nhớ nói là được, bình thường không cần quá nhớ tới mình, đỡ phải hao tổn chút tinh lực của cậu "

"Tranh thủ thời gian treo. "

Bên này Doãn Chuyên vừa quay về chỗ để điện thoại di động xuống điện thoại nội bộ bên kia liền vang lên, lại là để cho cô đưa phần văn bản tài liệu đến khách sạn bên cạnh. Chuyện lần trước làm cô sau đó rất bực bội đi qua đó, cơ bản đều thoái thác, thoái thác không hết cũng chỉ đưa tới cửa tuyệt đối không vào. Chỉ là cũng không ai gọi cô đi vào là được!

Ngày hôm nay cũng là thoái thác không hết, người bên kia chỉ mặt gọi tên để cho cô đưa, cũng không biết là nhận được người khách hàng thần kinh nào. Lần nữa nhìn thấy Hề Vũ Lai cô cảm thấy ma chướng(*) rồi, TMD làm sao hần liền có quyền tìm cô?

Doãn Chuyên trong lúc kinh ngạc để lộ ra vui sướng làm cho Hề Vũ Lai quá yêu thích, phụ nữ nên vì hần si mê, hần có phần tự tin này!

"Đừng đứng cửa, vào đi. "

(*)ma chướng (cách gọi của đạo Phật, chướng ngại do ma quỷ gây ra)

(*)TMD là câu nói tục

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nhớ Anh Không?

"Có nhớ anh không? "

"Có gì phải nhớ anh. "

"Ừ, cũng đúng. Bên ngoài nhiều đàn ông như vậy, chỉ cần bàn tay nhỏ bé Doãn Chuyên tiểu thư quơ một cái là được một bó to. Trái lại còn một mình

anh tương tự. "

"Tương tự em gái anh chứ tương tự. "

"Nói đúng, chúng ta không phải tình cảm anh em sao!"

"Anh có thể dừng giờ trò lưu manh không? "

"Không giờ trò thì em có yêu anh không? "

"Anh tiếp tục, em đi đây. "

"Em cũng đi rồi anh làm sao tiếp tục? Nói thật, vẫn rất nhớ em, nếu không thì cũng sẽ không có ý đi tìm em."

"Ồ! Chi anh giỏi. Em cũng không thể tìm anh, ngay cả tên anh cũng không biết. " Hề Vũ Lai đem cô ôm trong ngực thì thầm, cái bầu không khí này làm cho cô chỉ muốn làm nũng, Doãn Chuyên cảm thấy mình càng lúc càng muốn trẻ lại, tuổi càng lớn càng yếu ớt á!

"Lỗi của anh, trình trọng giới thiệu. Hề Vũ Lai, A Vũ, A Lai tùy em gọi. "

"Hề? Họ rất hiếm thấy. Ngọc Lai là hai chữ nào vậy? "

Hề Vũ lai viết viết một nét trên tay cô.

"Hề Vũ Lai, tên đặc biệt. "

"Mẹ của anh đặt cho anh. Tên của em chữ Chuyên kia cũng không kém đi! Nơi tập trung bãi cát sỏi nổi. Còn khó nghe hơn. "

"Không thích anh còn đi tìm? Chú em nói tên này người khác khó quên.

"Đúng vậy tất cả đều đúng. Chúng ta đi ngủ đi? " Hề Vũ Lai vuốt ve khu vực vành tai mẫn cảm của cô, không khó phát hiện cô động tình.

Doãn Chuyên hoàn toàn ngã xuống mặt đất, cô không nghĩ tới lúc nữa trở về hai chân sẽ không còn sức lực!

"Khốn nạn, anh bảo em làm sao trở về. "

"Đã xin nghỉ cho em. " giọng nói từ phòng tắm truyền ra.

"Vậy cũng không dám về nhà nha, chuyện lần trước mẹ của em còn nhớ....! "

"Gọi điện thoại nói đêm nay em ở nhà đồng nghiệp."

"Anh có thể đưa ra biện pháp cùi bắp hơn. "

"Làm sao, đau lưng?? "

"Chân đau. " nâng lên hướng về phía người đàn ông của cô ồm ồm nói.

" Em thật đúng là không chịu được giày vò. Muốn tắm rửa? " Hề Vũ Lai ôm cô gái đi phòng tắm.

"Ngực em thật sự thật nhỏ nhí, làm sao lớn lên? " người đàn ông vừa thay cô tắm gội vừa lăm lăm.

Vì cọng lông nói việc này? Anh cho rằng em muốn như vậy hả. Cha em còn ở trên mạng mua bộ đồ dùng lớn ngực bỏ vào phòng em, ngực nhỏ chút như thế thì churong mắt người khác sao? "

Hề Vũ lai cười khanh khách một tiếng: "Không, thật đáng yêu đấy, chỉ tò mò mới hỏi vậy. Vậy em dùng không? "

"Dùng chứ, vì hơn sáu trăm....! "

"Xem ra ba của em bị gat! "

"... "

"Lần này anh muốn ở đây vài ngày. "

"Ồ. Chuyện này không liên quan đến em. "

"Không vui? "

"Có chuyện gì đáng vui về sao? "

Bắt đầu thật nghiêm túc nhìn cô gái, Hề Vũ Lai có chút sợ hãi, xem ra sau này cũng không thể tìm cô rồi, anh còn chưa muốn bên ngoài bị trời buộc.

"Vậy được, sau này tìm bạn trai đi! "

"Việc này không cần anh phải nói, tất nhiên là muốn tìm người tốt hơn so với anh. "

"Lời này cũng nói được, anh rất kém cỏi sao? " Hề Vũ Lai có chút khó chịu.

"Không có nha, anh - mạnh - khỏe, tốt đến mức em cũng sắp thích anh rồi. Nghĩ đến, em nói như vậy, tốt cho anh. "

"Đúng, anh thì không một ai muốn đấy. "

"Việc đó sao có thể chứ, chắc là mìa mai em! Nhiều người thích anh vậy, đàn bà muốn bò lên trên giường anh cũng không ít đi, chỉ cần tính đến đàn bà đã lên giường cũng là vô số rồi ấy! " Doãn Chuyên cũng không phát hiện giọng điệu của cô lộ vẻ kỳ quái, chỉ là nhanh chóng mặc xong quần áo

Muốn nhanh một chút rồi đi.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Các bạn học, cái từ Chuyên kia mọi người sửa một chút, đọc zhui ba tiếng. Lúc trước tôi nghĩ sai rồi. Trịnh trọng nói xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bánh Bao, Mang Thai?

" Phải đi bây giờ? Không phải nói không dám trở về sao? "

"Giống như anh nói vậy, tới nhà đồng nghiệp. Nếu không thì, đến lúc đó lời nói dối bị lộ ra quá phiền toái. "

"Đi ăn cơm trưa đi! "

"Không được, đi ra ngoài tùy ý ăn một chút. Em đi trước! "

"Ừ. "

"Chuyện đó. " Doãn Chuyên quay đầu lại nhìn qua Hề Vũ Lai tới cửa tiễn cô

"Anh sau này đừng tới tìm em! "

Hề Vũ Lai sững sờ thả tay đang giữ trên cửa sau đó cười cười,

"Được! "

Không biết vì điều gì trái tim cô bị bộ dáng tươi cười cùng câu trả lời của Hề Vũ Lai làm cho đau đớn dữ dội, nhưng mà bụng còn đau hơn. Lúc trước khi ngắt xù cô cảm thấy giống như dĩa cả cũng tới tham gia náo nhiệt, rồi lại không biết nữa!

"Không cần quá lo lắng là xuất huyết bên trong tử cung đã kịp thời giữ thai rồi! " hộ sĩ thấy người đàn ông không ngừng ấn bóp cái trán có chút không đành lòng liền lên tiếng an ủi.

" Không phải dấu hiệu sanh non sao! Cô còn bảo tôi không lo lắng? "

"Kêu gào cái gì mà kêu gào, tự anh làm quá mạnh khiến cho động thai còn tức giận gào lên với chúng ta cái rắm ấy! TMD không biết ba tháng đầu không được sinh hoạt vợ chồng sao? Chuyện này đổi lại là tôi còn không ngồi xổm trong góc tường vài ngày ấy, tên trẻ con còn không biết xấu hổ thôi ồ ào đi! "

Vương trưởng phòng vừa ra tới thì nhìn thấy người đàn ông đang hung dữ hộ sĩ nhỏ ở nhà hẩn, hơn nữa người đàn ông này đúng là đầu sỏ gây tội thiếu chút nữa làm cho người con gái sinh non, anh ta lửa giận vụt một cái liền đứng lên!

"Làm gì vậy hả, anh kia-đây- chính-là-phòng-làm-việc. Anh kia, anh vào xem chứ. "

Lúc Hề Vũ Lai đẩy cửa tiến vào, Doãn Chuyên đang ngăn người nhìn về phía cửa sổ.

"Tĩnh rồi? "

Cô chỉ đáp lại một tiếng vâng không có quay đầu lại.

"Bụng còn đau không? "

"Tốt rồi! "

"Thời gian đầu có chút không thoải mái, qua một thời gian ngắn là tốt rồi! "

"Ta quyết định bỏ."

"Vì sao?? "

"Anh cảm thấy em có thể nuôi dưỡng nó? Anh quá coi trọng em! Em không có cái bản lĩnh này, cũng không dám để cho người trong nhà biết. "

"Không để cho em nuôi. "

"Dù cho anh muốn, em cũng không dám sinh hiểu không? Cha em biết rồi sẽ đánh chết em "

"Kết hôn đi, vậy không phải là xong rồi! "

Doãn Chuyên nhìn anh giống như động vật kỳ lạ quý hiếm

"Kết hôn? Cùng một người một khác đồng hồ trước còn muốn sẽ không liên lạc lại nữa? Anh cảm thấy, có đáng tin? "

"... "

"Anh còn không nghĩ tới phải ổn định lại sao? Nếu như cứ như vậy kết hôn, sau này một mình em ở nhà nhớ đến anh, mà anh rất có khả năng đang buông thả ôm vị mỹ nữ, hai người nhiệt huyết. Anh không cảm thấy em như vậy quá đáng thương à. "

"... "

"Vẫn là nói, anh cảm thấy em nên mẹ con nương tựa nhau, ở nhà có con cái là thỏa mãn, xong rồi anh cũng không quá quan tâm mọi chuyện. TMD em lại đau khổ không thiếu! "

"Anh đã cho em ấn tượng nhân phẩm kém như vậy?"

"Nếu không thì sao "

"Anh nếu đối với em không có chút cảm giác nào thì cũng không sợ bị em trói buộc bên ngoài rồi. Nếu không phải quan tâm em, trông coi em sinh chính là một người khác còn có một đám có bản lĩnh chưa chắc sẽ khiến anh vừa lòng. Anh thừa nhận mình không phải là người chồng nào đó nhưng đáp ứng chuyện này nhất định ổn thỏa chút! "

"Đây coi như là đang anh hứa hẹn đối với hôn nhân? "

"Cái loại hứa hẹn này có ích cái rắm, hai người có thể kiên trì đi đến cuối cùng đó mới là chân tình. "

"... "

"Anh không ép buộc, em suy nghĩ một chút. "

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Kết Hôn

"Em đã nói cho người trong nhà rồi. Anh, lúc nào có thời gian? "

"Đồng ý à? Hôm nay có thời gian. "

"Vậy tới nhà của em ăn cơm chiều đi, đợi chút nữa cho mẹ bọn họ biết một tiếng. Thì tới thành tương xuân uyển tòa nhà mười tám đơn nguyên ba 502. "

"Tốt. "

Doãn Chuyên có chút mơ màng để điện thoại di động xuống, cứ như vậy kết hôn à. Tối hôm qua nói cho cả nhà có bạn trai mọi người vừa kinh ngạc vừa vui mừng, cuối cùng bày ra rất nhiều cảm xúc. Ba mẹ, vẫn là bên ngoài không quan tâm nhưng trong lòng cũng sốt ruột, đầu sao hai mươi lăm hai mươi sáu không một lần từng qua lại với người yêu, làm cho lo lắng phải chăng có chút vấn đề gì đi.

Hè Vũ Lai đứng hai giờ chiều đi đến nhà Doãn Chuyên, cùng cha cô trò chuyện đến tâm đầu ý hợp. Không tới nửa giờ thì Doãn Chuyên khi còn bé ăn sống cá con bị tiếng kêu con cá dọa khóc các loại sự việc ều vạch trần hết sạch, giống như khoe khoang kêu lên chú kia thím này tí tới nhà chơi mặt chược. Món ăn dọn ra chính là mỳ mỳ, làm cho Doãn Chuyên cùng mẹ của cô bận rộn gần chết! Buổi tối em gái cô Doãn Miêu thẳng thắn nói đây là phân biệt đối xử, cha thì không hợp bạn trai cô như thế còn cả ngày cầu nguyện hai người lúc nào có thể tan vỡ, tâm tư tốt giảm bớt.

Lúc Hè Vũ Lai nói đến kết hôn, Doãn Chuyên có một chút lo lắng, nhưng cô là sợ bóng sợ gió một trận, cha mẹ đối với ngày cưới có bất ngờ một chút, nhưng cuối cùng cái gì cũng không nói cứ thế đồng ý. Ngày cứ như vậy quyết định vào nửa tháng sau, thời gian tới ngoại trừ bận rộn vẫn là bận rộn, gia đình hai bên gặp mặt nữa..., công việc hôn lễ cụ thể nữa..., thông báo ba bốn bạn bè nữa..., tóm lại là một đồng công việc. Bận rộn vội vàng tới vội vàng đi ngược lại khiến cô không có thời gian nhớ tới những chuyện khác, kết quả là trong buổi sáng ngày hôn lễ hôm ấy cô bắt đầu có chứng sợ hãi trước hôn nhân, lúc đầu đồng đạo họ hàng cũng có thông cảm được an ủi một chút, ra đến đường sau liền biến thành cả đầy kèm theo mắng, thật vất vả mới thoát khỏi cảnh lên xe hoa khó khăn.

Một ngày gầy vò chỉ sót lại một chút sức lực, Hè Vũ Lai cũng là uể oải nằm trên giường hừ hừ,

"Cũng may, cũng may cả đời cũng chỉ một lần. Loại chuyện kết hôn này thực mẹ nó quá kinh khủng, việc này cuộc đời chỉ một lần là đủ. " Anh đúng là không bao giờ mong muốn bị hành hạ như thế này nữa.

Xem ra Doãn Chuyên quả thực là gặp vận may, vớ bờ, việc kết hôn này quả thực làm cho tâm tư Hè Vũ Lai thu lại không ít....!

Bạn đang đọc truyện *Nhân Duyên Mơ Mộng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.